

KÖZMŰVELŐDÉSI, TÁRSADALMI, GAZDÁSZATI, IPARI, KERESKEDELMI ÉS NEVELÉSÜGYI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSMEGYE ÉS A MEGYEI TANFELÜGYELŐSÉG HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MEGJELEN:

hetenként egyszer, vasárnap.

Egyes számok 20 krajozárjával kaphatók könyvkereskedésekben.

A kéziratok a szerkesztőséghez, pénzek s reklamációk a kiadó-hivatalhoz utasítandók.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Előfizetési feltételek.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre 5 frt — kr.
Hat hóra 2 frt 50 kr.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal is küldhetők.

Hirdetések.

Hivatalos hirdetések díja a bélyeg-illetékkel együtt: 1—100 szóig 1 frt 30 kr., a 100-on fölül minden szó 1 krajával számítatik. E hirdetések után járó díj előlegesen küldendő be.

Magán hirdetések: négy hasábos petit sor egyszeri közlésre 7 kr., kétszeriért 6 kr., többszöriért 5 kr. — Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 kr.

A nyilttérben: minden három hasábos garmond sor díja 20 kr.

Adóbehajtás.

III.

Azon szabályzat, — mely a közadók kezeléséről szóló 1883. XLIV. t. cz. 83. §-a alapján rendszeresítendő állandó végrehajtók intézményének szervezése iránt a pénzügyi kormány által kiadott, — a községek napról-napra szinlődő helyzetét nem igen látszik tekintetbe venni, sőt annak szelleméből az vehető ki, hogy annak éle egyenesen a községek ellen irányul.

Allításunk bebizonyítására szóról-szóra kiirjuk azon §§-at, melyek még az állami végrehajtók működését és segédkezését a szolgabírnáknál ingyen s költség nélkül megengedik, de már a községeknél kárpótlásról intézkednek, és ugyan:

„15. §. A községek (városok) kötelesek a községi (városi) adóügyek kezelésére, vagy a végrehajtás eszközlésére kirendelt állami végrehajtók napidiján és fuvar költségein kívül minden foglalkozási napra fizetés-térítés fejében két forintot az állami kincstárnak megtéríteni.

16. §. Azon községek (városok) tehát, melyek az előző §-ban említett teendőket állami végrehajtók által kívánják végeztetni és avégett a kir. adófelügyelőhöz folyamodnak, tartoznak a folyamodvány beadása előtt — és pedig:

a) kis községek ötven forintot,

b) nagy községek és városok száz forint költségelőleget ez illetékes kir. adóhivatalnál befizetni, és az arról szóló nyugtát a folyamodványhoz csatolni.“

Mi ezen intézkedéseket, melyek nem egyforma mértékkel mérik az igazságot, a gyakorlati életben hasznosan keresztülvihetőeknek nem tartjuk.

Az 1883. évi XLIV. t. cz. 83. §. c) pontja az állami végrehajtók kiküldetését a községekbe, azok költségén rendeli, de az érintett pénzügyi szabályzat a végrehajtók napidiján kívül még az állami kincstárba való, napi kétforintos fizetést is határozza; ezen intézkedés a törvény fölötti tulságos szigorúságot involválja, ha a községek mostani helyzetét tekintetbe vesszük.

Ugyanis:

A községi előljárók, azaz azon községek, melyekre az adó behajtása bizva van, nem azért nem teljesítik a reájuk bizottakat s nem azért nem oldják meg föladataikat, mintha nem akarnák, mintha a törvénynek, vagy szabályrendeleteknek ellenszegülni szándékoznának, hanem — mondjuk ki világosan —: mert nem tudják, nem értik. A községi-, vagy körjegyző magában véve nincs is fölhatalmazva az adó inkasszállására, de, ha volna is, a sok teendő miatt, melyekkel elhalmoztatik, nem is teljesíthetné azt. Tehát más községi egyén bizandó meg az adó beszédésével s behajtásával.

Na, már nevezzük ezt a másik egyént akár bírónak, akár adószedőnek, hogy ez a mi pénzügyi törvényeinket az adókezelésről oly könnyen sajátjává tehetné, hogy baj s fönnakadás nélkül történhessék az adóbeszedés és behajtás, higgye akinek tetszik; mi részünkről elmondhatjuk, hogy a valóságban ennek példáját nem láttuk.

Igaz, hogy ennek elejét vehetni azért, hogy más és ahhoz értő egyént válasszon a község; csak hogy kilenczvenkilencz ok miatt ezt a község nem teheti, mert más — mint a dologhoz nem értő egyéne — nincs, s hogy máshonnan hozasson, válasszon, ahhoz meg módja, pénze nincs.

Lehetséges-e, ily esetben — pedig bizony községeink nagyobb részében ez fog beállani — az állami adóvégrehajtót a község megterhelésével végrehajtásra méltányosan kiküldeni?! — és lehet-e igazságosan a községet azért, mert módjában nincs alkalmas embert tartani, megbüntetni?! . . .

Mert büntetés biz az, és pedig érzékeny büntetés azon községre, melynek háztartása csak a községi pótdadó által tartatik fön; — nos, s van-e sok község országunkban, mely a községi adótól ment volna?

Aztán, kik fizetik a községiadót? Legnagyobb mértékben azok, kik adójukat közvetlenül az adóhivataloknál s nem a községi adószedőnél fizetik. Hát miért kell ezeket, kik a szolgabíró ekzekucziója alatt állanak s adójukat már lefizették, büntetni azért, hogy más polgártársaik a községekben adójukat ki nem fizették?! Talán azért történik ez, mert a szolgabírák segítségére kiküldött államvégrehajtók itten költség nélkül működnek közre? — Kissé nehézkes fölfogás s eljárás!

Hát az ötven-, vagy százforintos előleg lefizetését hogyan véli a szabályzat gyakorlatilag keresztülvinni azon községben, mely az adót be nem hajthatta, vagy hajtotta, s melynek ötven — száz forintja benn feneklik a be nem hajtott adóban?!

Ennek megfejtése bővebb időt, tanulmányt s gyakorlatot igényel.

Mundus se expediet.

K Ö Z Ü G Y.

A hagyatéki leltárak fölvétele ügyében a m. kir. bel- és igazságügyi miniszterek a következő körrendeletet intézték valamennyi törvényhatósághoz, első folyamodásu kir. bíróságokhoz, körjegyzőségekhez és ügyvédi kamarákhoz:

„A bírói, vagy gyámhatósági beavatkozást igénylő hagyatékok leltározása alkalmával a hagyatékhoz tartozó épületek évi házosztály-és házbér-adóját és a fölbirtokok kataszteri tiszta jövedelmét, a leltározást teljesítő közegek kötelesek jövedőre a leltárba a beszerített mellett mindig pontosan beírni. — Kelt, Budapest, 1884. évi januárhó 5-én. — Tiszta Kálmán s. k. — dr. Pauler Tivadar s. k.“

A méhészeti egyletről.

A haladó idővel mindig kiebb érünk az egyhangu télből s közeledünk a tavaszhoz, a legjobb szakához az évnek, melyben a pihent és nyugtatott erőt új munkásságra hívja föl az ébredő természet. Ember, állat és növény — mind érzik a közelgő tavaszt s készülni mindenik a maga munkájához, mit a természet rendje elébe szabott.

A folyton enyhülő időjárás s a fokként öregedő napmeleg kiédesget bennünket a szabadba, hogy itt a küszöbön álló tavaszi teendők fölül szabadabban tervezzünk; kiesalja odújából a mélyen szunnyadt állatot s beköszön a gyöngédséggel kitéleltetett méhek szorgalom-csarnokaiba, hol a szives beköszöntésre élénk üdvözlésként felel az az örvendő zsongás, mely e dolgozó állatok lakaiból napról-napra élénkebben hallható.

Minden mozdul s új életet kezdeni törekszik, csak egy nem mozog: a méhészeti egylet; nem mozog, mert nincs élete, s nincs élete, mert még nem született meg. Pedig innen-onnan már féleves volna azon méhészeti egylet, mely Léva és vidékére kiterjedőleg a múlt évi október havában volt megszületendő, de biz az csak nem birt megszületni, sőt ma már még a vajudás tünete is annyira észlelhetlenek, hogy e tárgyban a meddőség stádiumát lehetne konstatálni, ha az idők változásában s annak kapcsán az emberek erősbítható akaratában bizni nem lehetne.

Bizony pedig az ebbeli remény gyöngye lábán áll, mert a tervbe vett méhészeti egylet megalakítására

ugyszólván semmi irányzatot, semmi mozgalmat, semmi érdekeltiséget nem lehet észlelni, még azoknál sem, kik e kérdés megoldásában az indító és vezérlő szerepre alkalmasak és hivatottak.

Ez nem jól van így! — Hiszen, ha azt a szép és örvendetes érdeklődést tekintjük, mely a múlt évi október hóban tartott vándortanári méhészeti előadást követte s mely oly dicséretreméltó elhatározást eredményezett méhészeinkben egy méhészeti egylet alakítása iránt, akkor lehetetlen az eddig elért eredménye sziársága fölött eltitkolni a méhészembernek indignációját s affölötti lehangoltságát: hogy az egyesülés szép eszméjének megtestesítésében a megindult erő épen a méhészeknél, tehát olyan embereknél kezd rezignálni, kik a kitartás legszebb és legpéldányszerűbb illusztrátorai lehetnének.

Valóban elképzelhetlen valami, hogy a méhészeti egyletalkotásnál miként lehetséges zátonyra jutni a kitaratásnak, pláne a méhészek kitaratásának, kik kaptáraikban naponként szemlélik a kitaratás és összetartás legremekőbb példányait. Én nem hiszem, hogy e vád előtt igenlőleg hajolhasson meg a méhészember. Inkább szeretem hinni, hogy az egyletalkotásnak egyéb körülmények gátolták megoldását.

De azt is szeretem hinni, hogy e soraimat mindazok megértik, kik a tervezett egylet megalakításának szükséges voltát és horderejét belátni képesek.

Első sorban is a méhészekre, méhtenyésztőkre, illetőleg abbéli véleményükre appellálok, melyben a czélbavett egylet szükséges voltának s az egyleti uton való működés üdvös oldalának elismerése már akkor nyilvánult, midőn az egyletalkotás első lépései a múlt őszszel megtétettek; de appellálnom kell, mert én is méhészem vagyok, az öntudat azon megesorbitására is, mely, — ha az egylet meg nem alakulna — arról győzném meg a világot, hogy épen az összetartás legszebb munkásainak gazdái (a méhészek) azok: kik az összetartásra, a közös erővel való egyleti működésre képtelenek!

Elállni az egyletalkotástól: kár —, s ellankadni: szégyen volna!

Azt hiszem, ez mindakettő elég nyomós indok arra, hogy tovább lépünk, ha már az első lépést megtettük. Különbem még nem késő, sőt a bucsuzó tél nagyon is alkalmas idő arra, hogy a méhészember készülnön a tavaszhoz; de készülnön a méhészember is, mert nagyon sok méhészem szívesen venné azt a jótékonyságot, melyet a tavaszi munkálatokra s egyéb intézkedésekre nézve a méhészember által nyújtandó tanácsok, utbaigazitások, közvetítések s más effélék, utján nyerhetne.

És mivel a méhészember egyik főczéljának arra is kell irányozva lenni, hogy az egylet — hatásköréhez mérten — minél több egyént nyerjen meg a méhészet megkedvelésére: ugy fölösleges bizonyitanom, hogy az egylet minél előbb megalakítása annyival is inkább elhalaszthatatlanná vált, hogy még a tavasz beállta előtt működésbe lépjen s kellő időben nyújtson alkalmat, módot és tanácsot mindazoknak, kik a méhészeti foglalkozást mint ujonczméhészek akár a dillettantizmus kedvéért, akár keresetforrás szempontjából akarják magukévá tenni.

Másrésztől, midőn e kérdés megoldásába beavatni óhajtom a művelt közönség azon részét is, kik laikus voltuk daczára oly meleg érdeklődéssel csoportosultak a múlt őszszel méhészeink mellé a méhészember érdekében, ugyanakkor el nem mulaszthatom annak hangsúlyozását, hogy a méhészember mielőbbi megalakításában a legtöbb és legnagyobb tevékenységet méhészeinknek kell kitejtenniük; mert a művelt közönség köszönetet s dicséretet érdemlő támogatása és érdeklődése egymagában véve nem elegendő, de töle helytelenül is volna várható, hogy egyletet teremtsen a méhészeknek, kik — mint emlitem — már foglalkozásukból oly imponáns példáját merithetik az összetartó munkásságnak.

Előttnünk a méhek szép példája: tartsunk össze mi is s alkossuk meg a méhészember egyletet, melynek áldásos működése elmaradhatlanul emelni fogja az anyagi jólétet azon vidéken, melyre az egylet hatásköre kiterjedni fog. Óhajtható tehát, hogy tervbe vett egyletünk minél nagyobb vidékre terjedőleg alakíttassék meg, hogy az eddig csak kevesek által fizött méhészet jól-jövedelmező forrását s az ezzel járó erkölcsi előnyöket is minél számosabb háznál meghonosítsuk.

Szükségünk van pénzre, szükségünk van erkölcsre: e két tényezőnek pedig igen hatalmas emeltyűje

a méhészeti foglalkozás, melynek terjesztésére s művelésére a várva-várt egyleti működés fog legalkalmasabb eszközül szolgálhatni.

Munkára hát az egylet-alkotással, mert, ha a tavaszt is tétlenül bevárjuk, akkor e mulasztással önmagunk s a hazai méhészeti érdekeink okozunk jelentékeny fullánkcsipéseket!

Egy méhész.

Különfélék.

A f. évi ujonevezés keresztülvitele megyénkben a következőleg beosztott sorrend szerint fog megjelteni. A verébelyi járásban, Verebélyen: márczius 17-én fölszólamlások, czimvesztettek, póttartálók, idegenek állítása; 18—20-án a I. II. III. korosztály állítása; sorozó járási elnök: Zongor János szbíró, polgári orvos: dr. Benkő Lajos. — A Lévai járásban, Léván: 22-én fölszólamlások, czimvesztettek, póttart., idegenek állítása; 24-én I. korosztály állítása a 250 sorszámgig; 26—27-én II. és III. korosztály állítása; sorozó járási elnök: Fába Zsigmond szbíró, polg. orvos: dr. Brach Ferencz. — Léva városában: 29-én fölszólamlások, I. II. III. korosztály és idegenek állítása; sorozó. elnök: Mácsay Lukács, polg. orvos: dr. Brach F. — Ujbánya városában: márcz. 31-én ápril. 1-én fölszólamlások, I. II. III. korosztály, czimveszt. s idegenek állítása; sorozó. elnök: Thull Lipót, polg. orvos: dr. Szombathy József. — A gárami járásban Szt.-keresztien: ápr. 3-án fölszól., czimveszt., póttart., idegenek állítása; 4—5-én I. II. korosztály, 7-én III. korosztály állítása; sorozó. elnök: Mácsay Károly, polg. orvos: dr. Gasparecz Béla. — A kistapolcsányi járásban, Ar-Maróthon: 15—19-én fölszól., I. II. III. korosztály, czimveszt., póttart., s idegenek állítása; sorozó. elnök: Rajczy Rezső, polg. orvos: dr. Benkő Lajos. — Köröcz bányavárosban: 15—16-án fölszól., I. II. III. koroszt., czimveszt., póttart. és idegenek állítása; sorozó. elnök: Chabada József, polg. orvos: dr. Lanipsfelder Adolf. — Az oszlányi járásban, Oszlányban: 21—22-én fölszól., I. II. III. koroszt., czimveszt., póttart. és idegenek állítása; sorozó. elnök: Lüleý János, polg. orvos: dr. Hladny János.

A földmívelési miniszterium azon erdőbirtokosoknak, kik az 1879. évi XXXI. t. cikkben megjelölt kopár és tutóhomok-területeken ebben az évben erdősiteni óhajtanak, ingyen esemetéket ad, a rendelkezésre álló esemetemennyiség határáig. Akik tehát ezt igénybe kívánják venni, ebbeli szándékukat f. évi február végéig a nevezett miniszteriumnak hozzá tudomására írásban, megjelölve, hogy mely község határában, hány kat. hold nagyságú, mely közet-vagy talajnemhez tartozó területet, mely fajból álló esemetekkel óhajtanak erdősiteni, s hogy e célra hány éves és legalább mennyi esemetét kívánnak. A esemeték szállítási díját a jelentkezett erdőbirtokos lesz köteles viselni.

Kinevezés. Mailáth István, Barsvármegye fő-

ispánja, — dr. Medveczky Károlyt, városunk közszeretettben álló községi orvosát tiszteletbeli megyei főorvossá nevezte ki. — Öszintén gratulálunk a meg-tisztelő kinevezéshez!

A verébelyi ifjúsági önképzőkör f. hó 19-én zártkörű táncmulatsággal egybekötött műkedvelői előadást rendez. Az előadás és táncz Wermer Jakab és Steiner Ármin által följajánlott tágas helyiségekben tartatik meg. — Szinre kerül: I. Három kalap, vigjáték 3 fölvonásban, írta Hennequin Alfréd. Rend.: Vadász Zsigmond. Előadják: V. A., Wermer Hermin és Rosenfeld Matild urhölgyek, Tóth Kálmán, Rosenzweig Zsidor, ifj. Steiner Miksa, Singer Izidor, Pollák Márk. — II. Schneider Fipsz, vigjáték egy fölvonásban, írta Kotzebue A. Rend.: Vadász Zsigmond, Előadják: Singer Frida, Stangel Jeanette kisasszonyok, W..., Pollák Márk. — Belépti díj személyenként 1 frt 50 kr. — Kezdeté fél-7 órakor. — Jegyek előre vált-hatók Wermer Jakab kereskedésében és este 6 óra-kor a pénztárnál. Föllumfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak.

Kimutatás. A lévai önk. tüzoltóegylet által f. hó, 10-én rendezett tánczvizsgálaton szépen sikerült, városunk közép osztálya tömegesen s az értelmiség is szép számban volt képviselve. A jókedvű mulatság belépti jegyeiért befolyt 111 frt. 60 kr., föllumfizetések 11 frt 50 kr., összesen: 123 frt. 10 kr. Kiadás 93 frt. 69 kr. Tiszta jövedelem maradt 29 frt. 41 kr.

Anti-magyarság. Sajnosan értesülünk azon elszomorító körülményekről, melyeket egyik levelezőnk tudósítása szerint két hivatalos közeg idéz elő a magyarság szupremáciájának rovására. Egyik ilyen közeg: Az aranyosmaróthi takarékpénztár, mely az 1883-ik évi számadásait német nyelven is kinyomatta s így küldte szét az illetőkhöz. Lapunknak azonban nem küldte meg a germán rechnungot, pedig hát a pénzügyi iranyában a sajtó — még részvények nélkül is illetékes, mert ennek utján lesz közvetve a szabad vélemény az illető számtételek fölött. Valószínűleg hatóságabbnak találta a t. takarékpénztár, hogy tudósítók levele utján mondjunk véleményt a németnyelvű számadás fölött. Nos, hát mi röviden csak annyit mondunk, hogy a német rechnung mellőzésével először is költségmegtakarítást eszközölhetett volna, másodsor pedig nem adott volna arra nagyon is elég okot, hogy a magyartalanság gyanujabakéveredjék. Mert bizony a geográfia szerint: a Zsitva még nem s Spree folyó, de Aranyos-Marót se Pottsdam, és a t. takarékpénztár pedig szeréntünk: nem spaarasse. Vagy igen? — Másik ilyen hivatalos közegként mutatja be tudósítók az ó-barsi-körjegyzőséget, honnan még most is mindig tót-szövegű szerződések kerülnek ki, holott az azon tájbéli községek eltöszódott (tehát eredetileg nem tótajku) lakosai kivétel nélkül igen szívesen készítették magyar szövegű okmányokat, csak az nekik a kiállításakor tönyelven megmagyaráztassék. Egyébiránt a lévai kir. járásbíróság is bele szólhatna már ebbe a dologba, mert neki más, mint az állam nyelven szerkesztett okmányokat elfogadni csak akként kötelessége,

ha az okmányok magyar fordításban is mellékelve vannak. — Az állam tekintélye érdekében való jogos követelésnek adunk tehát kifejezést, midőn e tények föllemlítésével a magyarnyelvnek hivatalos részről is tiszteletben tartását követeljük!

Ipolysághon sikerült bál mulatságot rendezett f. hó 9-én az ottani iparos egyesület. A bálon a polgárság színe és java vett részt, a négyeseket 40-50 pár tánczolta. A mulatság virradtig, sőt még azontul is legyvigab hangulatban tartott.

Az ország ipartársulataihoz egy figyelemre-méltó kiáltványt bocsájtott ki a nagykanizsai általános ipartársulat, melyben az új ipartörvény-javaslatot élesen megbírálja s azt olyannak jelenti ki, mely inkább cselédszerző, bérkocsis stbbi-féle rendszabályúak nevezhető, nempedig ipartörvények; sőt e törvény életbeléptetésével az ország ipara és iparos-osztálya — (még ha a legboldogabb helyzetben volna is jelenleg) — egypár év alatt megsemmisülhet. Ez új t. javaslatot a kiáltvány határozottan „szédelgési szabadalom“-nak mondja, s ennek folytán fölhívja az ország ipartársulatait egy, Budapesten mielőbb tartandó orsz. iparos-gyűlés tartására, oly célból: hogy mielőtt a t. javaslat az országgyűlésen tárgyalás alá kerülne, az orsz. iparos gyűlés lehető impozánsul tiltakozzék a t. javaslat jelen alakban való törvényerőre emelkedése ellen. Mert — mondja a kiáltvány: „Ha ezt elmulasztjuk s a javaslat törvénynyé válik, még gyermekeink jövője is veszélyeztetve van.“ — Ajánljuk e körülményt ipartársulataink figyelmébe, mielőbbi megbeszélés tárgyául.

Az esztergom-nána-ípolysági vasut kiépítése és annak már a legközelebbi nyáron a forgalomnak leendő átadása elé újabb új akadályok merültek föl, melyek az építést és a forgalomnak való átadást ismét késleltetik. A tulajdonosok ugyanis, kiknek lelkeink az építendő vasutnak át kell haladnia, s kikkel az osztrak-magyar vasutársulat az illető telkek kisajátítása végett magán uton alkudozott, oly magas árakat követelnek, melyeket a társaság nem hajlandó megadni, s így a további tárgyalások ez ügyben csak az ide vonatkozó törvény szentesítése után fognak folytattni. Ily viszonyok között nem igen van kilátás arra, hogy a nevezett vasut még, a következő nyáron adassék át a forgalomnak.

A lévai kórház végbefejezése ismételtelen megakadt, pedig csakis a fölszerelés volna még hátra, mely célra tudvalevőleg 3000 frtos költsön fölvételével bizatott meg már korábban a kórházi bizottság. E költsönt ugyanis a kórházi egyesület jövedelméből lesz förtlesztendő s így épen nincs indokolva a fölszerelés halogatása, mert az egylet jövedelmeire a költsönt előbb vagy utóbb fölvenni teljesen mindegy; de épen nem mindegy, ha az intézet a fölszerelés halasztgatása miatt üresen áll és rendeltetésének át nem adható. E tekintetben figyelmeztetjük a t. kórházi bizottságot, hogy a fölszerelést még a nyár beálta előtt teljesíteni el ne mulassza, nehogy a nyári melegben esetleg megsza-porodható betegeknek nélkülözni legyenek kénytelenek

Tárhoza.

A deputáció.

„Minek Pestre?, minek Bécsbe?“ — szól az intő figyelmeztetés már évek óta a Bars hirdetési rovatában... Miután azonban Léván vasutat szerezni részlet-fizetések mellett, vagy anélkül sem lehet, — mi elmentünk: Bécsbe is, Pestre is!

E szökő év január 27-ike volt a nagy nap: az indulás napja. Az idő komoly volt, mint a deputáció ügye. Vasárnap volt, hangulatteljes ünnep-nap, mint: amely hangulatteljes volt a deputáció ügye, — mint: amely ünnepi volt a deputáció hangulata. Az eget komor fölkhö borították, a deputációt vezető polgarmesterünk homlokát komor ráncok —, a fölkhöböl eső-cseppek néztek le, mint homlokunkról a kilátásba helyezett nagy munka-izzadság cseppei, mint szemünköl a bizonytalan öröm, vagy bánat könnyei... Mindegyik könny elcsöppent, a tothó esőkönny, a fáradságtól az izzadság könnyesejje és a szemek könnye is, csak-hogy az öröm és bánat könnye ellensúlyozták egymást: „sirt az egyik szemünk, a másik meg nevetett.“

De lássuk: hogyan? és miért?

Társaink már kora reggel utnak indultak a „Kaisertadt“ felé; mi hárman, mar mint: — no, de neveket emlitenem nem akarok — tehát mondjuk allegoriatul képlettben: a lévai dalárdá pénztárnoka és tenoristája és én — elfoglaltságunknál fogva, csak délután indulhattunk.

Menettery: via Koltha, váltott lovakkal Érsekújvárba, az éjjeli vonathoz; indulás: Léváról, lakásomról d. u. 1 óra; érkezés Ujvárbá esti 7 óra; Bécsbe: reggel 6 óra 55 perc. Szállás: Hotel Metropole; találkozó gyűhely, hétfőn 9 órakor: Caffé L'Europe.

A terv tehát szépen ki volt csinálva, csak keresztülvitele utközött akadályokba; de ezt előre tudhattuk volna, mert az indulás 1 óra helyett 2-kor történt, mely késedelemnek löoka az volt, hogy — mint afféle deputátusok — több pakkal, sőt még skatulyákkal is utaztunk, akár csak a nők. Persze a skatulyában deputátus kemény kalap, a fejen pedig sipka. Es épen az a szerencsétlen skatulya okozta a sok bajt! Megis igazuk van a férfiaknak, midőn azért zsémbetődnek!!

Történt pedig, hogy János barátunk a skatulyát otthon felede, így vissza kellett érte küldeni; je pedig — mint tudjuk — már szerencsétlenséget jelent, melynek mi azonnal vésztlőslő kifejezést adtunk, külö-

nösen, midőn eszébe jutott, hogy az uti „Dessert“-nek — és nem „De-Serres“-nek — szánt borovicskát is otthon felede. Nem akarván a szerencsétlenséget megkettőz-tetni kétszeres visszatérés által, én a borovicskát szelezsényi szilvóriummal helyettesitettem, mely szintén fontos szerepet játszik a deputáció ezen három tagjának utjában, nemcsak azért, mert jól esett, de, mert minket még nagyobb kártól mentett meg.

Mint említettem: vasárnap volt és már 2 óra, most már indultunk. Az ájtatos nép a város minden részéből huzódott az uri-uteza felé a délutáni isteni tiszteletre.

Talán sohasem néztem meg úgy a selyem-kabátos és kendős, kivágott-czipós, csikos-harisnyás fehérnépet, mint épen akkor; és azon tünődtem: „Istenem!, ha létesül az a vasut, hogyan fognak ezek akkor jární? Hiszen mar most is úgy néznek ki, mintha a Tokodi volna vasuti-stáció, pedig még csak kocsí-stáció; — de mi azért meg nem állva folytattuk tovább utunkat Kálna felé.

Kálna! Kálna! Hát ez volna Lévának az a nagy rivalisa?, melynek nagy támasza a minket elválasztó Garam-folyó! Megvetőleg dobtam belé kiégett szivaromat, mintegy annak jeléül: majd áthidaljuk, de nem itt!

Átérve a faalkotmányon, már láttam azt a nagy tért, — melyen most csak a templom áll — beépítve szép emeletes épületekkel, nagy kőfalakkal, raktarakkal; a kis-kálnai gyár magas keményet megsokszorozva láttam, erős füstgomolyokat fölkhökké varazsolni; láttam a mi főgymnáziumunkat tervszerű kivitelében, a 3-ik egyetemet, az állandó színházat, vármegyeházat, törvényeszéki épületet, a lévai uradalom palotáját. már láttam a nagy cukor-gyárat, nagy fadepókat, szép állomás épületeket, kir. zálogházakat, — csak a kórház hiányzott, mely megmaradt csupa kegyelemből Léván, a betegetek majd oda küldik, hogy Léva se pusztuljon ki egészen, — láttam Boleman Ede gyógyszerárát, melynek a lévai most már csak fiókja lett. . . . — de szerencsére ez mind csak egy kis szunyadás álom-rémképe volt; „spongyát rá“ — mondtam és megkettőz-tett ambícióval folytattuk társaimmal az utat, hogy ne csak spongyiával, de radir-gummival törülhessük ki azt a vasuti vonalat, mely — Léva mellőzésével — Kálnára vezetne.

Csöndes koczogással haladtunk tovább és tovább, midőn a Cseke-kolthai nagy parton, a majorból három óriási kuyasz kiront és utunkat állja. Láttam, hogy komolyan veszik a dolgot, kénytelen voltam nekik ma-

gunkat bemutatni és szépen elmondani, hogy mi a lévai vasuti deputáció tagjai vagyunk és Bécsbe utazunk; de ez mind nem használt, ok folyton követelő-leg vonítottak reánk, mintha csak igazolványunkat kérték volna és csakis azon kijelentésünkre hallgattak el és bocsájtottak tovább: miként exkuzáltuk magunkat, hogy igazolványunk a polgármester ur előre vitte magával... Végre esti 5 óra-30 perczkor elértük Kolthát.

Kolthán, azon időre, míg kocsisom átfog, betértünk a koresmaszobába, hol éktelen lárna között, füst és gőz nyomása alatt — (mindakettő dűseretére vált volna egy viczinális vasut-lokomotívnek) — pattogó petroleum-lámpa mellett, egy egész diszes uri tarsaságot találtunk az asztal körül — és még nem alatt — ulve és — gondolom — politizálva. A kályha mellett, vagy hét darab kisebb-nagyobb gyerek ordított. kik közül a legöregebb, egész udvariasan névszerént bemutatatta többi kisebb testvéreit. Ugy látszik a kepelő vándor-madár utaztában, szintén minden évben betér a kolthai koresmába.

Végre meghozta a koresmáros — állítólag kiszolgált huszar trombitás — a legjavából rendelt: ó-bort, — melynek láttára mindnyájunkat hideg borzongatás futott át, és meggyült nyálunk, mint egy trombitásnak, ki ezitromot lát szopni.

Ezt bizonyosan észrevehette egy öreg ur és szak-értő, mert a koresmáros helyett ő mondotta:

„Ne tessék megijedni, mert az a bor nem olyan rossz, mint kinézése mutatja, csakhogy ma hoztak a hegyről és a koresmáros elég gondatlan volt az ó-bort ujbóros hordóba huzni.“

Erre persze mi a bort meg is ittuk, meg is dicsértük és meg is fizetve, a kocsira ültünk, folytatván utunkat újabb erővel, újított lovakkal.

Az ut borzasztó rossz és nehéz volt, így Kolthától már csak lépésben haladhattunk előre, melyért eleénte zúgolódtunk, de később még ez is jótétemény lett volna ránk nézve.

Igy haladtunk vagy fél-óraig; e közben azonban mind jobban borult és mind jobban sötétedett.

A kocsin csak két kiálló kar hirdette a lámpásoknak szánt helyeket, melyek (t. i. a lámpások) azonban hiányoztak. Egy nagy esőpp az orromra, bejelentette az esőt, mely pár percz múlva mind sűrűbbé vált, míg rövid idő múlva olyan jóféle májusi Goldregen-eső formája lett, mint a milyet a gazdák szeretnek, de mi sehogy sem szerettük.

Az esőben és sötétben a lovak járasa és hajtása mind bizonytalanabbá vált és már kellett német — de

A Szőlészeti, Borászati és Gazdászati Lap 5-ik évfolyamának I-II. száma megjelent. Amint a cím is mutatja: e lap egy a szőlészek, borászok, mint a mezőgazdasággal foglalkozók, szakközlönye. Állandó rovta: I. Szőlészet és borászat. II. Mezőgazdaság. III. Vegyesek. IV. Vidéki levelezések. V. Irodalom és egyetek. VI. Beérkezett újabb kérdések. VII. Kérdések és feleletek. VIII. Üzenetek. Hoz: keretbe vágó szakközleményeket, újításokat, találmányokat stb. Mutatvány-számokat felszólításra szívesen küldenek. Előfizetési ára: egész évre 4 frt, félre 2 frt, negyedévre 1 frt. Megjelen Kassán minden hó 15-én és 30-án. Szerkeszti és kiadja Maurer János, borászati szaktanár, (Kassa, Maurer-udvar).

Az **Olvasókör** című szépirodalmi regény-folyóirat VI-ik évfolyamából most jelent meg a 9-ik füzet, melynek tartalmát Montépin Xaver „Rejtett Milliók” című történelmi regényének folytatása képezi. Az Olvasókör jóirányú folyóirat, mely a magyar- és műveltebb nyugoti nyelveken hoz időnként hasznos olvasásokat (regényeket) az elismertebb íróktól; s ezenfelül előfizetőinek leszállított kedvezményi áron szolgáltat ki számos kitűnő re-

gényt. Megjelenik minden hó 1-én és 15-én. Egy füzet ára 25 kr. Előfiz. ára: negyed évre (6 füzet) 1 frt 50 kr, félre (12 füzet) 3 frt, egész évre (24 füzet) 6 frt. Kiadóhivatala: Budapest, Stáció-utca 31. sz.

A **Kiállítási Lapok** 4-száma megjelent a Deutsch M-féle műv. intézet kiadásában következő tartalommal: Mit és miképpen kell kiállítani? — II. Butoripar és lakberendezés. — A vadászat a kiállításon. — Egy kiállítás belső gépezete. — A nizzai kiállítástól. — I partörvény: Kik vannak félre vezetve? A kereskedelmi és iparkamrák reformja. A kézműipar, gyáripar, háziipar, kereskedés közti határvonal. — Kiállítási krónika: Vidéki hírek. Első kiállítások az ó-korban. 1884. évi külföldi kiállítások. Az osztrák miniszterium és a külföldi kiállítások. — Ipartörténelmi adatok a század elejéről. Lábbeli ipar. — Különfélék: A földék értéke és a gazdasági gépek Franciaországban stb. — Előfizetési és italmérségi szabályzat. — Hirdetések. — Kép: Az 1885. orsz. kiállítás iparcsarnoka (a végleg elfogadott terv szerint.)

Nyilttér.

Ajánlkozás.

Egy 23 éves, ev. vallású, nős, egészséges és tisztességes fiatal ember, ki szemeinek kiméltése szempontjából a csizmadia mesterségtől megválni kénytelen, — szolgálatra ajánlkozik nagyobb házakhoz, vagy hivatalokhoz. Elfogad: háziszolgái, inas és egyéb teendőket, vagy hivatalosolgái alkalmazást.

Bővebb értesülés nyerhetni lapunk szerkesztőségében.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: **Holló Sándor.**

7 szám.

HIRDETÉSEK.

Február 17, 1884.

Szabadalmazott „Robey” gőzgép

malmok hajtására a legjobb gép, nem igényel külön alapfalazatot, falazott kéményt, olcsóbb is, felül is mülja a fekvő (stabil) gépet.

ROBEY & CO MP

Budapesten, Üllői ut 35.

30. 18. 1.

ELŐFIZETÉSI FÖLHIVÁS
az
„ÁRLEJTÉSI KÖZLÖNY”
X. évfolyamára.

Egyedüli s legrégibb, tehát különösen a külföldön is a legelterjedtebb közlönye az összes magyarországi és a honi vállalkozókat érdeklő ausztriai, horvátországi, boszniai s külföldi árlejtéseknek, a melyek mindennemű műszaki munkákra, építésekre, kész árr. és mindenféle munkaszállításokra (minden szakmájú gyáros, iparos, kereskedő pályázatával) adás-vételekre, bérletekre stb. vonatkoznak s hivatalos és magán, de mindig első forrásokból merítetnek.

Kizárólagos közlönye az összes hivatalos árlejtési kiírásoknak, amelyek e szaklapban a legkimerítőbben közöltetnek s melyek mellett ezenfelül az előfizető gyors és pontos információkat is kap kívánatra a szerkesztőségtől.

E szaklap minden számottevő műszaki irodában, gyárban, ipartelepen és műhelyben nélkülözhetetlen s mindennemű hirdetésekre nézve épen elterjedtségénél fogva a legjobban ajánlható.

Előfizetési ár:

1 évre	6.— frt.
Félre	3.— ”
Negyedévre	2.— ”

Előfizetési pénzek és megrendelések intézendők az

31. 12-8. **„Árlejtési Közlöny”**
kiadóhivatalába, Budapesten, Bálvány-utca 3.

Vöröskereszt-sorsjegyekre

adom a teljes árfolyamot előlegképen,

valamint mindennemű más sorsjegyekre, letéti- és zálogjegyekre igen jutányos

kamatokra.

Lőry J.,

váltóüzlete.

Budapest, hatvani-utca, 17. sz. magyar-utca, 1. sz.

Cs. kir. szab. osztrák-magyar államvaspálya-társaság menetterve.

Bécs—Budapest—Orsova között.										Orsova—Budapest—Bécs között.									
Állomások		Futár	Sz. v.	Futár	Sz. v.	Sz. v.	Omn.v.	Omn.v.	Vegy	Állomások		Sz. v.	Futár	Sz. v.	Futár	Vegy.	Vegy.	Omn.	Sz. v.
		vonat	I. II.	vonat	I. II.	I. II.	III.	III.	v. II.			III. o.	I. o.	III. o.	I. II. o.	III. o.	III. o.	III. o.	I. II.
		III. o.	III. o.	I. II. o.	III. o.	III. o.	oszt.	oszt.	III. o.			III. o.	I. o.	III. o.	I. II. o.	III. o.	III. o.	III. o.	III. o.
Bécs	indul	8.—	8.35	8.30	8.25+	6.—	—	—	—	Orsova	indul	4.40+	7.5+	—	—	3.15	—	—	—
Pozsony	érk	9.40	10.57	5.12	10.57	8.17+	—	—	—	Temesvár	indul	10.50	12.13+	9.35+	—	7.15	—	—	—
Pozsony	indul	9.42	11.6	5.15	11.12	8.17+	—	2.45	—	Szeged	indul	2.30+	3.4+	1.58+	—	—	—	—	—
Tótmegyer	indul	11.10	1.35	6.50+	1.39+	—	—	6.12+	—	Czegléd	indul	6.15+	5.45+	6.—	—	10.50	6.5+	5.51	—
Ersekújvár	indul	11.33	2.15	7.13+	2.11+	—	6.—	—	—	Budapest	érk.	8.24+	7.30	8.7	—	1.45	4.—	7.43	—
Esztergom-Nána	indul	12.18	3.29	8.3+	3.30+	—	7.46	5.30+	—	Budapest	indul	9.30+	8.30	9.—	2.—	2.45	6.4	—	—
Szob	indul	—	3.49	—	3.52+	—	8.19	6.2	—	Szob	indul	11.28+	9.41	10.54	—	5.16	4.50	—	—
Budapest	érk.	1.37	5.36	9.29+	5.57+	—	11.—	8.30	—	Esztergom-Nána	indul	11.55+	10.—	11.38	3.22	5.50	7.19+	—	—
Budapest	indul	—	6.15+	10.10+	6.55	—	2.15	5.20	—	Ersekújvár	indul	1.21+	10.58	1.19	4.11	—	7.50+	—	—
Czegléd	indul	—	8.52+	11.35+	9.7	8.—	6.1+	—	—	Tótmegyer	indul	1.38+	11.11	1.39	—	—	5.—	—	—
Szeged	indul	—	12.44+	2.2+	2.45	—	—	—	3.—	Pozsony	érk.	4.10+	12.48	4.15	5.44	—	5.25	—	—
Temesvár	indul	—	—	4.35+	4.17	—	—	—	5.45+	Pozsony	indul	4.24+	12.51	4.25	5.46	—	8.50	7.15	—
Orsova	érk.	—	—	9.26+	10.32	10.35	—	—	—	Bécs	érk.	6.20	2.—	6.12+	6.45+	—	—	—	9.9

Tótmegyer—Nyitra és Nagy-Tapolcsány között.					Nagy-Tapolcsány—Nyitra és Tótmegyer között.				
Állomások		Vegyes v.			Állomások		Vegyes v.		
		I. II.	III. o.	I. II. III. o.			I. II.	III. o.	I. II. III. o.
(Bécs felől)	érkezik	—	—	8.35	Nagy-Tapolcsány	indul	7.—	—	1.—
(Budapest felől)	érkezik	—	—	9.—	Nyitra	érk.	8.46	—	3.8
Tótmegyer	indul	6.45	—	1.50	Nyitra	indul	8.50	—	3.42
Nagy-Surány	indul	7.22	—	2.17	Nagy-Surány	indul	10.20	—	5.27
Nyitra	érk.	8.55	—	3.41	Tótmegyer	érk.	10.45	—	5.52
Nyitra	indul	9.27	—	3.53	(Budapest felől)	indul	1.37	—	9.29
Nagy-Tapolcsány	érk.	11.37	—	5.41	(Bécs felől)	indul	2.—	—	—

A kereszttel jelölt idő esti 6 órától reggel 6 óráig számítatik.

Önkéntes árverési hirdetményi kivonat.

III.

A lévai kir. járás mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Hvy Nándor, mint kisk. Vokon Katalin gyámjának kérelme következtében az 1881. LX. t. cz. 204. §. alapján kisk. Vokon Katalinnak a lévai 596 cz. tjkvb. A 1. sor szám alatt foglalt 47 négyszög öi kiterjedésű **fekvőségére** és az azon épült 30 népszéirasi számú **lakházára** az önkéntes árverést **784 frt.**-ban ezzel megalapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1884 évi **márczius hó 4-ik** napján délelőtti 10 órakor **Léva** mezővárosában a kir. telekkönyvi iktató hivatalban megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának **10%**-át vagyis 78 frt. 40 krt készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi novemberhó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni,

Kelt Léván, 1883 évi november hó 3-ik napján.

A lévai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.

GYENES JÓZSEF.

kir. járásbíró.

26.

Árverési hirdetményi kivonat.

III.

A lévai kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Jancsó Borbála és Jancsó József végrehajtatónak **Stipka Jánosné sz. Jancsó Julianna** végrehajtást szenvedő elleni **66 frt. 66²/₃ kr.** tőkekövetelés és járu-lékai iránti végrehajtási ügyében Jancsó Julianna férj. Stipka Jánosnénak a gr. kelesényi 196 ivben A. I. 1. sorsz. alatti **fekvőségére** az árverést **72 frt.**-ban ezzel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1884 évi **április hó 5-ik** napján délelőtti 10 órakor **Gr. Kelecsény** községben a bíró lakánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának **10%**-át vagyis az A I 1 sorsz. alattira 5 frt 80 kr. és az A 1 sorsz. alattira 7 frt. 20 kr. készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi novemberhó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelete 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Léván 1883 évi Deczember hó 21-ik napján.

A lévai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.

GYENES JÓZSEF.

kir. járásbíró.

27.

Hirdetmény.

A lévai takarékpénztár

XVIII. évi rendes közgyűlését

f. évi márczius hó 9-én délelőtti 9 órakor, az intézeti épület tanástermében fogja megtartani, melyre a t. cz. részvényesek ezennel tisztelettel meghívotnak.

Tanácskozás tárgyai:

1. Az ideiglenes elnök és jegyző választása.
2. Az igazgatóság jelentése és a mérleg előterjesztése.
3. A felügyelő bizottság jelentése az évi mérlegről és az osztalék meghatározásáról.
4. Zársumadatok megvizsgálása és a fölmentés megadása.
5. A netalán beadandó indítványok tárgyalása.

Léván, 1884. február 14.

Az igazgatóság.

Mérleg-számla

1883. évi deczember 31-én.

KÖVETEL

TARTOZIK.

Vagy On		frt		kr		Fk lap		Teher		frt		kr	
97	Pénztári készlet			13102	96	2	Alap-tőke 500 drb részvény utáni					31500	
91	Váltó-tárca			288353		3	" utáni kamat					1890	
93	Jelzálog kölcsönben			309623	89	4	Tartalék-tőke					20000	
92	Zálog előlegekben			18625	75	5	" utáni kamat					1200	
19	Értékpapírokban			992	50	90	Betételek					613605	35
98	Előleg- és perköltségekben			238	74	33	Fel nem vett osztalék 1877. évre			21			
21	Intézeti ház	75531	60			34	" " " " 1878. "			42			
24	Czeglédi-féle ház	4930	97	80462	57	25	" " " " 1879. "			38			
75	Helybeli mögyelet			8000		67	" " " " 1880. "			34			
51	Hátralékos házbérekben			408	75	89	" " " " 1881. "			84			
55	Váltók utáni hátr. kamatokban	1143	69			107	" " " " 1882. "			154		373	
57	Jelzálogok	2528	19			42	Intézeti elfogadványok			2444	22	26000	
53	Zálogok	367	30	5039	18	29	Veszteségi tartaléktőke			146	70	2590	92
17	Jótevény czélu előlegekben			20		61	" " " " utáni kamat			9395	94		
27	Butor és felszerelésekben			793	10	30	Intézeti házalap			568	76	9959	70
						63	" " " " utáni kamat			4533	65		
						62	Intézeti nyugdíj-alap			272	04	4805	69
						32	" " " " utáni kamat					100	
						54	Házbérek utáni óvadék			2251	26		
						56	Váltók után előre fiz. kamatok			4236	94		
						52	Jelzálogok			56	13	6544	33
						31	Zálogok					90	19
						117	Zálog-cladási fölölég					7001	26
							1883-ik évi tiszta nyeresemény						
				725660	41							725660	44

28. 2-1.

Összes pénztári forgalom: 2.407,746 frt 68 kr.

Léván, 1883. deczember 31.

Az igazgatóság részéről:

Besse Dávid, s. k.

A pénztár részéről:

Heinrich Ferencz, s. k.

A könyvvivőség részéről:

Mercáder Alajos, s. k.

Egyedüli legjutányosabb és legjobb megrendelési mód!

Az itt felsorolt árucikkek és munkák a megnevezett elsőrendű czégektől a **legjutányosabban** és a **legbiztosabban** egyedül és kizárólag a

„NEMZETKÖZI HIRDETŐ“

szerkesztőségétől (Budapest, VII. Károlykör 7.) rendeltetnek meg.

A következő **előnyök** biztosítottak: 1. Csakis kiténő minőségű cikkek és munkák, csak is elsőrendű czégektől küldetnek a megrendelőnek, egyedül az eredeti áron, eredeti árjegyzékek szerint. — 2. A megrendelő egyetlen levelező lappal összes szükségletét fődözheti a megakarítja a külön-külön szállítási költséget. — 3. A csillaggal megjelölt cikkek és munkák **szabott** árából 10%-ot engedünk s 10 frton fölül portamentesen szállítunk mindent. — 4. A megrendelőnek megrendeléseit és levelezéseit díjmentesen teljesítjük. — A szállításokat Vajda Béla elsőrendű **spediteur** eszközli.

Minden küldeményért hármas jótállás: a czége, a spediteur és a „N. H.“ é.

I. Gyógykülönlegességek.

Brázy-féle sósborszesz. 42 különféle betegségben fölérhethetlen hatása, egy házban sem hiányozhatik. Ára 80, 40 kr.
Hungária kávé. Szalády Antaltól. Gyomorban, bélhurutban stb. szenvedőkre rendkívül jó hatása. Egészségességeknek megbecsülhetetlen. Egy kilo 1 frt 20 kr.
Forty-féle egyetemes sebtapasz, minden seb azonnali gyógyítására, árj. szerint.
Weisz M.-féle univerzális sebkennő, ára 30, 50 kr.
Hoff János-féle egészségi sörök 1 palack 60 kr, maláta-cukorkák 20 kr, malátakivonatot 70 kr. — **Strausz B.** mellsöre, húsító labdacsaí és mellpszállí, árj. szerint. — **Kárpáti egészségi labdacsaok** köhögés, görvély, mellhajok ellen, Friedrich főraktárától 21 kr.
Gyógykülönlegességek Török József főraktárától: szakállnövesztő 2 frt 60 kr. — Vas bravais 3 frt. — Különösen ajánljuk:
Szem-essentia dr. Leboistól, **francia szemgyógyviz,** egészséges szemek erősítésére is megbecsülhetetlen hatása, úgy, hogy minden, szemekre féltékeny, egyetlen családnál sem szabad hiányoznia; gyöngye, beteges, fájós szemekre nézve s egyáltalában minden szemhaj, bántalom, vagy betegségben nélkülözhetetlen, minthogy e nemben a legkiténőbb gyógyhatású s a legnagyobb orvosi tekintélyek által legjobban ajánlt medicina. Török Józsefen kívül kapható a vezérképviselőnél: Müller L. Soroksári-utca 4, egy üveg ára 90 kr.
Ürmös-essentia. Arany érmeikkel kiténtetett gyógyszer, bélhurut, étvágytalanság stb. esetén. Vörös borhoz adva, a legkiténőbb ürmöst adja. Török Józsefen kívül kapható idős Müller Jakab föltalálónál (Rostély-utca, saját háza), ára 50 kr, nagy palack (másfél liter) 3 frt 30 kr. Haszn. u.
Köszvényvászón Török József gyógyszerárától.
„Szultána-növény-szappan“ Nemecsek-féle, bőrbetegség, májfoltok, szeplők, hajkorpa és migrain ellen, ára 35 kr.
 Ezenfölül minden gyógykülönlegesség árjegyzék szerint.

II. Pipere-szerek.

Blaháné-arozpor, Müller M. illatszertárától. Ugyanonnán mindennemű pipere- és illatszerek.
Jaulusz-féle „Juno-crème“ ásványmentes, ártatlan szerekből, szeplők, májfoltok ellen, 1 frt 50 kr. — „Juno-pasta“ az arcz hófehérre tételére 2 frt, „Juno-puder“ 60 kr. A bécsi és budapesti vegytani intézetek a legjobban ajánlják; rendkívül kápos pipere-szerek.
Uj magyar hajfestő szer, a természetes szín visszaállítására. Tokody-féle, ára 2,50, **Szultána-pipere-szappan.** Minden boudoirben nélkülözhetetlen, csodálatos hatása, elismert, ára 3 drb. 1 frt. Nemecsek-féle.
Hajnövesztő szer. Hausner R. családi titka, ára 1 frt 40 kr.
 Ezenfölül minden pipereszer árj. szerint.

III. Gazdasági és háztartási cikkek.

Az „Első m. fekete bőrkenőcs-gyár“ **gyártmányai.** Fekete bőrkenőcs 1 frt 20, sárga 1 frt 50, ércztisztító 10 kr. Kettős velencei borkák 60 kr, Nemecsek-féle. József fng udv. szállítja. Katonai, esendőri stb. szállító.
Egyetemes hideg enyv. Singer-féle. Edények, üvegek, pipák, fadarabok és bőr összeragasztására, 20 kr.
Mosászký-féle fénymáz. Nemecsek-féle ércztisztító 10 kr. — **Rovarpör,** Polsch-féle 1 frt. — **Patkányirtószér,** Reiszól 1 frt.
 Ezenfölül minden háztartási és gazdasági cikk eredeti áron.

IV. Divatárak, ruházat.

Férfi divatárak és fehérműek Karikás Lajostól — **Egészségi fehérműek** és öltözetek dr. Jäger Gusztáv-féle a budapesti főraktárától. — **Kalapok** Nyerges M. gyárától. — **Női divatárak** Monasterly és Kuzmik udv. szállítóktól. — **Női ruhák** Friedrich-tól, a volt Alter és Kiss főszabásztól.
Czipők, Lörincz István gyárától urak, hölgyek és gyermekek számára.
 Ezenfölül minden árak ered. árjegyzék szerint.

V. Mindenfélék.

A Gschwindt-féle szesz-, élesztő-, likör- és rumgyári részv. társaság Budapesten szélesítő-, likörből, rumból és cezetessentiából álló készítményeit ajánljuk. Gyár és fürdőintézet: Józsefváros, álló-ut. Főraktár: Károly-körut 17. sz. báró Orczy-féle ház.
Butorok, az I. butor-ípar-társaságtól — **Excellentszék** 16-féle czélra Schöberl K.-tól. — **Pénzszekrények,** Wiese Fr. udv. száll. — **Vasbutorok** Stitz Henriktől. — **Ágy-neműek** Hüttl Tivadar udvari szállítóktól.
Üveg-neműek Stölzle és fiai gyárától. — **Kocsik** Bogdán J. gyárától. — **Lószerszámok** Szégyi L.-tól. — **Tornaszekők,** szerszámok, malomkövek, konyhaszkek Geitner és Rauschtól.
Billard és tekeasztalok Gyöngyössy J.-tól. — „Ariston“ önjátszó szalon-hangszer 25 frt a főraktárától. — „Orchestra“ önjátszó óriási zenekar, ára 1000 frttól fölfele; a főraktárától. Zongorák Lédeczy gyárától.
Löfegyverek, pisztolyok stb. Firner udv. szállítónál. — **Vadászati** és uti cikkek Kertész Tódortól.
Gazdasági gépek Fehér Miklóstól. — **Varrógépek** Neidlingertől. — **Mesterségekhez** szükséges szerszámok Geitner és Rauschtól.
A legkiténőbb eredeti francia pezsgőborok Jaques Louis Frères francia cég budapesti vezérképviselőjétől, Müller L.-tól. Grand vin de la couronne 3 frt. 80 kr. Carte blanche 1-ére chois 3 frt. 50 kr.
Essentia mindennemű likör gyártására Watterlech Arnold gyárától.
Sikerült és szép arozképek Neumann Ign. műterméből. Szénrajz 3 frt, krétarajz 6 frt, olajfestm. (életnagyság) 8 frttól fölfele. A fénykép sértetlenül visszaküldetik. — Arczképes vásztási zászlók. sz. Neumann Ig. műterméből.
Vésnöki munkák, pecsétnyomók, bélyegzők, pecsétbélyegek, monogrammok a legolcsóbb szabott ár szerint.
Fácányi gyógyszerárától a következő gyógykülönlegességek kaphatók 1) Fácányi-féle **édes mustár.** Rendkívül kiténő és biztos hatása gége-,bél- és gyomorhurutnál, étvágytalanságnál stb. számos, őszinte és igazi elismerésekkel. — Ára: 1 frt. v. 50 kr. — 2) **F. Phenil szappan** a legjobb gyógyszerzappan 1 frt. — 3) **Sósborszesz** a legvalódióbb összeállítás szerint; egyedül biztos hatása 80 kr. 40 kr. 4) **F. csuz elleni papír;** fogfájást, fejfájást, csuzos szakgatást rögtön gyógyít.
 Egy szóval minden munka és cikk, nyomtatott árjegyzék szerint készíttetik és szállittatik.
Első központi szétküldési helye Magyarország összes kiviteli terményeinek, áruinak és gyártmányainak (Tokaji, ménesi, balatonvidéki borok Vámosy Lajos útján, kőbányai sörök Dittrich és Gottschlig útján, huskonszerek a Weisz testvérektől, selmezi pipák Heller F.-tól, magyar vas, acél stb. Vadhus Pál K.-tól, lámpák, papír, szappan, szegedi paprika, gácsi posztó, stb) mind legdirectebb forrásból, szabott áron és az eredeti cz'g árj. szerint. — Elegendő egy levelező lapot írni a

„NEMZETKÖZI HIRDETŐ“ szerk. (Budapest, VII. Károly-körut 7.)

Pontos, becsületes és gyors szolgálat.

mindazt, amit e mintaszerűnek készült kórháztól jogal megvárni lehet. Már pedig hiába várnak valamit ez intézettől, ha ennek kellő felszerelésével örrökké csak késedelmeskedünk. Különben is a kölcsönösszeg fölvétele nem azért lett megavaszva, hogy annak igénybevételét a Pató Pál uram „elasztikus terminusára” halasztassuk. — A jó ügy érdekében. — M.

— **Háziaszonyainkat** azon örvendetes hírrel akarjuk meglepni, hogy aki száz font lisztből tíz fonttal több kenyeret akar nyerni, mint a mennyit eddig nyert, az forduljon: Párisban Montérichard urhoz. E nevezetes ember épen most kapott pátenst e csodamódszere. Eljárása egy különös viz alkalmazásában áll, mely bizonyos mennyiségben gabona-tartalmu és a hőnek ki volt téve. — Vajha e találmány sikere való lenne!

— **Rövid hírek.** — Időjárás: a jövő hétre általában változó időt várhatni, számosabb helyi csapadékkal. kevés hőváltozás mellett. — A tavali borteremés eredménye Magyarországon: must 5.151,255 hect oliter, ebből fehér bor 2.429,066 hl., finom fehér esemegebor 42,360 hl., köz. vörösbör 734,463 hl. finom vörös esemegebor 26,876 hl., siller 946,446 hl., aszu 4615 hl. A termés évi összértéke: 47.780,717 frt; az elarusított szőlőé 238, 219 frt. — Az aradi 13 vértanú emléksobrára eddig 99 ezer forint gyűlt egybe. — Spanga, az országbiró gyilkosa — mint értesülünk a halálítélet alól föl fog mentetni, társai pedig kivégeztettek. Ez példa lenne arra, hogy a bűntény makacs tagadása halált, az őszinte bevallás pedig kegyelmet eredményez. — A magy. állam művelés alatt álló összes földterülete 53,392,133 kat. hold, ebből az erdők 15.868,136 holdat tesznek. Az összes földterület évi tiszta jövedelme: 155.852, 100 frt; az erdők tiszta jövedelme: 8,720,656 frt. — Angol bírák fizetése: Angliában az ugy. County Court bírák összesen 57-en vannak, mindenik évi fizetése egyenként 15-ezer forint, s mindenik elintéz 11,400 ügyet. — Az ipolysághi takarékpénztár 30,000 frtnyi részvénytöke után 10-ezer frt tiszta nyeresémet mutat ki. — Az iparostörvényjavaslatot most tárgyalta az iparegyesület s a bíráló bizottság nagy többséggel kimondta, hogy az iparosok kvalifikációja a törvény által szentesítették az orsz. iparegyesület korábban tett véleményezése alapján.

Apróságok.

Simor hercegprimás egyik körutja alkalmával megszólított egy parasztyereket: Tudsz-e már imádkozni, fiam? — A gyermek lekajja fejéről a sikkát: „Tartd a sikkámat!” — szól odanyújtva a sikkát a primásnak s azzal födellen fövel elhadarja a matyáukot.

A felbaki bakter elvesztette egyik perét, melyet biztosan megügyerni vélt, és fejét vakarva ezt mondja: „Tekintetes járásbí-

ró ur! szabad-e azt mondanom, tekintetes Szőlősy Károly ellenfeleimnek, hunczut, gazember?” — Dehogya szabad! — „Azért, mert különben megmondtam volna neki!”

A megyéből.

Barsvármegye székhelyén, f. hó 13-án az alább közölt négyrendbeli ülés tartatott, mely tanácskozmányokból a következőket tudatjuk olvasóinkkal:

Az igazgató-választmány ülése:

A nemesényi XIII. választókerületben, Rajczy Rezső lemondása folytán, megválasztott Rónay Kamil; a lévai I. választókerületben, legtöbb adótfizető Besse Dávid bizottsági tag helyébe megválasztott Novotny Imre — és a XX. janolehotai választókerületben, dr. Brach Ferencz lemondása folytán megválasztott Holló Sándor — igazolt törvényhatósági bizottsági tagoknak kijelentettek.

A rendkívüli közülés:

A rendkívüli közülés tárgyát a ló a v a t ó b i z o t t s á g 1884. évre való megalakítása, illetve a bizottságok elnökei megválasztása képezvén, főispán ur ömeltősága saját hatáskörében tett kinevezése és a törvényhatósági bizottsági közülés választásával a ló-avatási bizottságok ekkép alakultak: 36. sz. bizottságban: működési köre a lévai járás és Léva városa, működési helye: Léva; elnök: Leidenfrost László, becslők: Foglár Lajos, Reidtner Adolf, Udvardy Jakab, állatorvos: Thuróczy Lőrincz. — A 37. sz. bizottságban: működési köre az ar-maróthi és verebélyi járás, működési helye: Ar-Maróth; elnök: Klobusiczky János, becslők: Conlegner József, br. Pittel Gyula, Vass Lipót, állatorvos: Würmer János. — A 38. sz. bizottságban: működési köre a szentkereszti és oszlányi járás Ujbánya és Körmezbánya városa, működési helye: Zsarnóca; elnök: Rudnyánszky Titusz, becslők: Anderle József, Sztankay Kálmán, Kaldrovits József, állatorvos: Muharos Endre.

A közigazgatás bizottság ülése:

A közmunka-váltásgra januárhó folyamán alatt befolyt összesen 322 frt 20 kr, hátralék januárhó végével maradt 6739 frt 78 kr.

A f. évi új on e z o z á s keresztülvitelére megállapított utazási és működési tervzet és a sorozó járásokba az orvosok kiküldetése a honvédelmi m. kir. miniszterium által jóváhagyatott, valamint a fölmentési és hadképességi százelékokat és a folyó évi újon e z o z á s h o z föl h i v o t t h a d k ö t e l e s e k és a teljesen ismeretlenek a honv. m. kir. miniszteriumhoz fölterjesztett kimutatások szerint összeiratott: a l é v a i j á r á s b a n I. koroszt. 284, II. k. 224, III. k. 190, össz. 698. A v e r e b é l y i j. I. k. 167, II. k. 132, III. k. 96, össz. 395. A z o s z l á n y i j. I. k. 95, II. k. 92, III. k. 42, össz. 231. A k i s t a p o l e s á n y i j. I. k. 230, II. k. 193, III. k. 146, össz. 569. A g a r a m i j. I. k. 278, II. k. 220, III. k. 179, össz. 677. A K ö r m ö c z b á n y a v. I. k. 42, II. k. 47, III. k. 44, össz. 133, U j b á n y a v. I. k. 46, II. k. 21, III. k. 16, össz. 83, L é v a v. I. k. 65, II. k. 27, III. k. 26, össz. 118.

A teljesen ismeretlenek mind a nyolcz sorozó járásra nézve össz. 321 hadköteles.

Fegyelmi és fenytő eljárás folyamata tetétt: Bogyó Lajos garamlőki bíró és Juhász József, Homola János garamlőki lakosok esküdtek ellen — súlyos testi sértés miatt. 2. Pospisil János nagygróczyi körjegyző ellen rabtartási költségek hanyag behajtása és késedelmes beszolgáltatója miatt. — 3. Szitás András ághói bíró ellen az adópénzek saját ezéjaira történt fölhatalosítása miatt. — 4. Szmeeresényi Bertalan velsiczi körjegyző ellen hanyag kézbesítés miatt. — 5. Major István bajkai helyettes bíró ellen az adópénzeknek más ezéjra történt fölhatalosítása miatt. — 6. Janolehotai előjáróság összes tagjai ellen és 7. Janolehotai előjáróság összes tagjai és a körjegyző ellen, a volt urbérek erdejében hatóságai engedély nélkül történt fa-eladás és fa-tarolás miatt.

A k ö z e g é s z s é g i á l l a p o t január havában kedvező volt. — Járványkép egy kór sem uralgott. Álhimlő Kis-Tapolcsányban 6 esetben, kanyar pedig Ar-Maróthon 2 esetben gyógykezeltetett.

A t ö r v é n y t e l e n g y e r m e k e k száma januárhó végével volt összesen 908, meghalt 7.

A z e g y e n e s a d ó k a t illetőleg a f. évi januárhó 31-ig bezárólag elért befizetési eredmény 3593 frt 98 $\frac{1}{2}$ krral kedvezőbb a mult évi hasonidőszakban elért eredménnyel szemben.

Az adókövetési munkálatok nagyobb részt befejeztettek.

Barsmegye területére szervezett két végrehajtói állomásra Miklósa Kálmán, jelenleg a lévai kir. adóhivatalnál alkalmazott gyakornok és Bartha Béla barsmegyei írnok s tiszteletbeli aljegyző nevezettek ki.

A folyó 1884-ik évre a megye területén összeirt és az utak kezelésére és fontartására szolgáló közmunka eredménye összesen 18,941 két-, 166 egyfogatu igás — és 43,621 kézi napot tesz ki. Ezen közmunkanapokból megváltaték 8626 $\frac{1}{4}$ két-, 147 $\frac{1}{4}$ egyfogatu igás és az összes 43621 kézi napszám, marad természetben leszolgálalendő 10,314 $\frac{1}{4}$ két-, 12 $\frac{1}{4}$ egyfogatu igás nap, 794 két és 49 $\frac{1}{4}$ egyfogatu nappal kevesebb, mint mult évben.

Az összes közmunka-váltási díj tesz 43,407 frt 90 krt. A váltási összegnek járóként való fölosztása szerent: a lévai lárás járul 11252 frt 85 krral. Léva városa 1292 frt 55 krral, verebélyi járás 12,298 frt 80 krral, az ar-maróthi járás 8242 frt 50 krral, az oszlányi járás 2163 frt 45 krral, a barszentkereszti 7047 frttal, Ujbánya város 1110 frt 75 krral.

Az államra szükséges földanyag-állítást a közmunka- és közlekedési m. kir. miniszterium további három évre ismét az eddigi föltételek mellett, a megyének adta át.

A g y e r m e k e k i s k o l á z t a t á s á r a nézve semmiféle hátrányos körülmény eddig nem hatott, miért is az iskolába való följaratást az egész megyében rendes menetűnek jeleztetett.

Tajna-Sári község rendezés alatt álló iskolája fölsegélyezésére Szabó József ezimz. püspök 600 frt. Ö-

nem Német — kocsisomnak szeméinkkel segíteni, mely tisztet Ferkó barátunk a bakon kitünően végezte, mig-nem egy: „pisszel linksz”-kommandóval zátonyra akadunk, azaz: egy kavics-kupacra.

Ez az időpont volt az, amidőn már annyira sötét lett, hogy szürke lovamat se lehetett látni.

„Szállj le Balázs a hintóról!” — és mi mindnyájan szépen leszálltunk a kocsirol, elkezdvén a sötétben kézzel-lábbal tapogatódzni, mig végre megállapítottuk, hogy hol van az út és mellette két felöl az árok.

Ehhez képest beosztottuk szerepeinket. Az egyik árokparton ment: a tenorista, a másikon én, a pénztárnok hátul a kocsi nyomán döcögött avégett, hogy ha valami leessék a kocsirol, hát bekasszálja; a kocsis pedig a Hanzit vezette kantárijánál fogva kézen, a mi: „pisszel linksz, — pisszel rechtsz”-kommandók szerent.

Ekkorra már igazán „megeredtek az ég csatornái” és többé már nem esett, hanem — szakadt. Így haladtunk, vagyis botorkáltunk Udvard felé, vagy másfél óráig. Az eső zuhogását csakis a „pisszel rechts, vagy pisszel linksz”-kommandók zavarta, vagy pedig egy-egy loccsanás és lubiczkolás, midőn bele-bele tepereltünk, vagy hasaltunk az árokba.

Egyszerre csak egy, Koltha felé gyalogló komáromi „földivel” találkozunk, ki látván, vagyis következtetvén — paraszt észel is — helyzetünket, nagy udvariasan kérdezte meg Ferkó barátunkat:

— Hova utaznak az urak, ha szabad kérdenem?

— Bécsbe, deputációba — felelé Ferkó a tenorista, büszkén és önérettel.

A földinek is fontos oka lehetett, hogy ily ezudar időben kedve volt igazán „kutyagolni”, — oly időben, mikor még a kutyákat is ölben viszik ki ugatni. Hja! „Ki babáját igazán szereti, zápor-eső essék, akkor is fölkeresi”; — ez oknál fogva pedig a deputáció babája: De Seress ur csak nagyobb ok.

Ezen fölviditő kis intermezzó után, vagy egy óra mulva, folytonos zápor-esőben, térdig sárban, átázva, átázva, mégis átizzadva, végre 9 órakor beértünk Udvardra, melyet mi egyelőre utunk Mekkájának tekintettük és ott betértünk a primáciális vendéglőbe: Krendli János uram Hoteljébe.

Krendli János ur alacsony, zömök, köpezős, apró szemű, borotvált képű, fürgé uri ember, kinek legfőbb érdeme: hogy igen szép unokahuga van, a tüzről patant, bogárszemű Hermin kisasszony személyében. — Uglátszik ő a házi istennő.

Fogadtatásunk elég hideg, mondhatnám udvariatlan volt. Bevezettek az ugynevezett ióba, magyarul:

sentésbe, — hol alighogy víztől ázott felső ruháinkat levetettük, vendég-társaink akadtak: egy sánta szabó és egy udvardi bugris személyéb n.

Az én szabóm sokáig fikszirozta János barátunkat, végre pedig megszólította:

— Ugy színylek az urra, mintha a gyallai jegyző volna.

— Én nem vagyok jegyző, hanem főbíró — felelt vissza büszkén János.

— Nem nézem ki az urból — volt a sánta szabó lakonikus és ironikus válasza.

De János barátunk ezen kijelentésének mégis hasznát vettük, mert, ha a szabó nem is, Krendli uram mégis kinézte János tekintélyes alakjából a főbíró és minket azonnal, — még pedig titokzatos német nyelven — a magán-szobájukba invitált.

Megvolt tehát minden, ami a fáradt és átfázott-ázott utasnak kell: meleg szoba, jó bor és szép leány! E három nagyhatalmat meglehetősen megosztottuk. A meleget leginkább Ferkó barátunk vette igénybe, ki magát megszáritandó, lábait fölvaltva fölrakta a tüzhelyre. Én ittam a bort, János barátunk pedig méreggette a szép Herminke karesu derekát.

A vacsora menü-je az egyedül kapható „presz-vurst”-ból állott, mi nem egyéb, mint pörköit, kopott kefeizű disznóbör, szalonna és aludt disznóvér préselt keveréke. ehhez egy nagy, ránczos képű, 6-napos falusi zsemle.

No, de ily viszonyok között nekünk ez is lukulusi vacsora volt. Kaptunk jó théat is, mely ugy nézett ki, mintha előbb füstölt kolbászt főztek volna benne; sőt, mi több, savanyuviz helyett — mely kapható nem volt —: „krakedlivel” ittuk a bort, mi ismét nem más, mint az ugynevezett „limonade gazeuse”, de mi ezt is elfogyasztottuk, pedig ezen néhány üveg, mint protekciós különlegesség, a fogadós ur nyári betegségéből maradt, — mint ő maga mondá.

Megérkezésünk után vagy egy fél órával, Ferkó-nak eszébe jutott, hogy a szilvóriumot a kocsin lévő bundájára zsebében hagyta. Ezen jó idea mentette meg bundáinkat is az ellopástól, mert ezen figyelmeztetés folytán a kocsin lévő összes czók-mókot: bundákat, lábzsákokat, skatulyákat és a tenorista bőröndjét behozták, sőt a kocsi bakján fölötözve lévő két bőröndöt, már mint a pénztárnokét és az enyémet is le akarták oldani.

Ezt azonban nem engedtem — vesztünkre, — mert azt határoztuk: hogy az én fáradt lovaimat megkijérendő, fuvarossal megyünk ki — már nem Ujvár-

ba, hanem — az udvardi vasut-állomáshoz, mi ezélből fuvarost is fogadtunk, Vadkerti uram és két szürkeje személyében, kik (?) minket 11 órakor saját fölpakolt kocsinkon voltak beszállítandók.

Miután a koresmáros biztosított, hogy most már — lehetett fél-10—10 óra, — a koresma is, kapu is be van zárva, nyugodtan mulattunk és fardahatunk meglehetősen kipihenve és feledve, fölvidultan tréfálództunk, sőt utításaim fölkerék, hogy keresves deputációs utunkat, — mások elrettentő és intő példájára, mely nehéz a szegény hazát és közügyet szolgálni — irjam le a B a r s számára, melyből a bökezü János egy tiszteletpéldányt Herminkének azonnal fölajánlott. — (Mégküldtük. — Szerk.)

Én azonban már akkor kijelentettem: csak türelem, még jöhet Bécsig „fekete leves” is.

Hogy azonban semmit és senkit ki ne felejtsek, meg kell emlékezni a fogadós vászoncselédjéről, mint egy méltó rokokó házi lakosról: Veronikáról, kit az én balsejtelen a fönti tréras leírás ígéretekben azonnal a dráma —, illetve a kifejtődés folytán: tragi(kus)-komédia hősnőjének szánt és — mint a következők nyek igazolják — jogosan és helyesen.

Veronika leány- vagy ifi-asszony (?) különben már a 60-ik tavasz kiviragzását várja; topótt, csunya, mormogó, kedvetlen és durezas forma házi medve, kinek mégis kell valami jó, vagy szép rejtett tulajdonának lenni, mert mindezen ker órai ismeretség alatt látott és hallott rossz tulajdonok daczára — fiatal szeretője van. . . mint utóbb látni fogjuk, azaz látni most nem lehet, mert a perbeteli kir. járásbíroság börtönében hüssel, helyesebben: melegedik ezidőszereim.

No, de hagyjuk egyelőre a mi udvardi „Romeo és Juliánkat”!

Végre üti az udvardi toronyóra a 11 et; Vadkerti fuvarosunk és szürkéi pontosan megjelentek.

Fizetés és érzékeny bucsuzás után kiindultunk az udvarra, örömmel konstalálván, hogy már az eső is elállott.

A kocsi előáll.

Az egész háznép kint az udvaron kívánja a szerencsés utat, mig Herminke egy fagygy-gyertyával, melyet két tűz-szeme még inkább elhomályosított, világtani igyekszik a fölzálláshoz.

Ekkor a kocsi hátujánál egy halavány férfi-arezet pillantok meg, kinek ajka remeg, mert valamit mondani akar, de — vagy nem meri, vagy ijedtében nem tudja, mint akinek forró krumpfi van a szájában, melyet se lenyelni, se . . . — és ez senki más, mint az

emineveziája a hercegprimás 200 frttal járult; özevgy br. Révay Simoné szül. Tajnay Ilona urnő pedig a szükséges iskolai helyiséget följánlotta.

A fölv. közm. egyesület

Bármegye flók. egylete közülésén herceg Odescally Arthur a helyzetnek megfelelő bevezetés után fölolvasván a bármegyei tagok neveit, az egyesület alapszabályait, a tiszviselők választása következett: Elnöknek megválasztott Rudnyánszky Titusz, jegyzőnek dr. Ruffy Pál, helyettes jegyzőnek Kubinyi Zsigmond.

Eszmeesere tárgyát képezte azon működés, melyet az egyület kifejtési hivatva van; így a többi között fölhozatott, hogy herceg Odescally Arthur Szkiezón egy házat és telket ajándékozott ovoda czéljaira, ez éljenzéssel vétetett tudomásul, s a tagokhoz egy fölkérés intézteni határozatott, hogy tekintve: hogy a magyarosodás fejlesztésének egyik sarkköve az ovodák alapítása, hasonló adományozások által az ovodák föllállítását elősegíteni sziveskedjenek.

A tanfölgyelő fölkérést s fölkérés folytán igéretet is tett, hogy az ovodák föllállításának anyagi segélyezésénél a kormány anyagi támogatását is kieszközli.

r. t.

Tanügy.

A lévai fögymnásiumi ügye.

A lévai fögymnásium jötekonysági bizottsága f. é. február hó 11-én tartotta ez évi első ülését, melynek határozásai a következők közlöm.

A pénztárnok jelenti, hogy a múlt 1883. évi február hó 21-én eszközölt összes számolás óta még befolyt 147 frt. 87 kr. s így a már m. é. február hó 21-én kimutatott 1243 frt. 72 krral összesen 1391 frt. 59 kr. van a lévai takaréktárban gyümölcsözöleg elhelyezve.

A még meglevő nyereség - tárgyak a legközelebbi kaszinó - estélyen (február hó 28-án) fognak elárulni.

Továbbá határozatott, hogy megkeresés intézessék az összbizottság elnökéhez, miszerént az összbizottságot a) czélból összehívni sziveskedjék, hogy a további teendők, maga a gymnázium ügye, eszméje megbeszéltesse, továbbá, miután aggály merült föl arra nézve, vajjon a megyei gymn. bizottság által elfogadott 75,000 frtos. költségvetéssel tervezett építés költsége beleszerezhető, — az összbizottság előtt vettessék föl azon kérdés: mily módon volna az építési költség tervezete lejjebb számítható, a tervezet egyszerűsíthető s mégis a czélnak megfelelő?

Schleifer Armin
bizotts. jegyző,

Közgazdaság.

Tudnivalók a tehénfejéséről.

A tehénfejése, bár nagyon egyszerű dolog,

mégis csak ritkán törtérik az oly figyelemmel, mint azt a fejési művelet fontossága megköveteli, azért a fejésnél szem előtt tartandó szabályoknak közlésével nem fölösleges munkát végzünk.

Hányszor történjék napjában a fejés? — E kérdésre nézve tudni kell, hogy tudományos számítások szerént a tehén tögye általában 6700 köbezentiméter tartalommal bír, melyben legföljebb csak 2 liter tej fér el, ezenkívül a tögynek 4 bimbója a tejfogóval együtt 1 liter tejet fog föl, s így az egész tögy legföljebb 3 liternyi tartalommal bír. De mivel egy jól tejlő tehén naponként nemcsak 9, hanem néha 17—18 liter tejet is ad: ebből önként következik, hogy a tejnek egyrésze a fejés alatt lesz a tögyben elválasztva.

De tény az is, hogy a tej annál vajdusabb, minél kevesebb ideig állott a tögyben; továbbá a tej-elválasztás közvetlen a fejés után sokkal élénkebb, mint később.

Mindebből kitűnik, hogy a többszöri fejés által nemcsak több, hanem jobb tejet is kapunk. Emellett bizonyít az is, hogy a reggeli tej soványabb, mint a déli és esteli, mert hosszabb ideig állt a tögyben. — Ép ezért okvetlenül a háromszori fejést kell alkalmazni, kivált a friss-fejésű és gazdagon tejlő tehénknél, mert a kétszeri fejés mellett fölgülemelő sok tej miatt a tehén tögye gyulladásba jöhet.

A háromszori fejést legezészerűbb: reggel 4—5, délben 12 és este 7—8 óra között teljesíteni s ez időpontokat pontosan be is kell tartani, mert a rendetlen fejés rövid idő alatt a legjobb fejés tehénnek is árt és változást idéz elő annak tejlésében.

Szigoru szabály az is, hogy minden tehén, minden fejésre az utolsó cseppig kifejessék, mert a kifejt tejnek épen az utója a legkövérebb s mert ha a tögy teljesen ki nem fejtik: akkor a tej-elválasztás hamarosan megcsökken és a visszamaradt tejtől különféle tögybajok származnak.

E munkánál fődolog: a tisztaság! Azért minden fejésnél tisztára mosandók a kezek, valamint a tehén tögye is, ez utóbbi langyos vízzel s egy szivacs segélyével, hogy a tögyön semmi piszok, semmi izzadság ne maradjon, mert a tej minden idegen szagot azonnal magába vesz. Lemosás után a tögyet tiszta ruhával szárazra kell törölni. Oly házaknál, hol a bivalytejlésnél is megtartják a tisztaság-követelte mosási rendszabályokat, ott a bivalytejnek eltűnik a kellemetlen pézsmaszaga.

A tehénekkel való szelid bánásmódról föl kell ügyelni, és meg nem engedni, hogy a tehénre durva, kemény hangon rivalljon bárki is; mert mindaz, ami a tehénre izgatólag hat, károsan hat az a tej-elválasztásra is.

A fejés megkezdésekor az első néhány vonásra a tögy bimbóiból kijövő tejet, — mivel különben is vizenyös, sőt néha nyálkás és savanyos is, — minden bimbóból a földre kell fejni, mert ez a többi tejet is elrontaná. Ahol erre nem ügyelnek, ott aztán nem is tudják, mitől romlott meg a tej. Tudni kell azt is, hogyha valamelyik tehénnek a teje hibás, nem egész-

seges, akkor ez ne öntessék a többi tejhez. Sőt, ha a tehénnek csak egyik-másik bimbójából is hibás tej jönne, ennek sem szabad a fejő figyelmét kikerülnie.

Ami azután magát a fejés műveletét illeti, a fejésnek először is a tögyet szeliden nyomkodva kell lefelé simogatni s ezzel kapcsolatban a tögy bimbóit magafelé húzni. Ezáltal azt érzük el, hogy a tehén könnyebben leadja a tejet. Eleintén a tögybimbókat tele marokkal csak lassan kell húzni, de később sebesebb mozgásba kell átmenni s azt így folytatni, míg csak a bimbókból erős sugárban jön a tej; a sugár csökkenésével már csak a hüvelyk- és mutatóujjal kell a fejést folytatni, hogy ekkép a tejet a legutolsó cseppig kiürítsük a tögyből. Mikor már két bimbóval így készen vagyunk, ekkor át vesszük a másik kettőt s ugyanígy járunk el ezek kifejtésénél is.

Némely tehénnek megvan az a rossz szokása, hogy nem szeret a fejés alatt nyugodtan állani, miáltal a fejő térdei közül könnyen kiüti a fejő-edényt. — Ezen rossz szokás ellen a legjobb szer: a tehénnek keresztcsontjára egy, hidegvízbe mártott zsákot teríteni.

P. N.

Közönség köréből.

Fölvhívás az iparosokhoz.

E hó 10-én, Léva város iparosai által megtartott értekezlet határozatának alapján oly kérelemmel fordulok az érdekeltektől iparos-közönséghez, hogy az 1885-ben megtartandó országos kiállítás érdekében szervezendő helyi bizottság megalakítására végett ma d. u. félnyolc órakor a város házában tartandó értekezleten minél tömegesebben megjelenjen sziveskedjenek.

Kelt Léva, 1884. febr. 17.

Holló Sándor.

mint az 1885. évi ország. kiállítás lévai, helyi bizottságának megalakítására kiküldött biz. tag.

Irodalom és művészet.

A koszoru című szépirodalmi közlöny legutóbb megjelent számának érdekes tartalmából idézzük a következő cikkeket: Az oszlopbáró (regény), írta Tolnai Lajos. — Költemények: I. Juhászlegény, Mátray Lajostól; II. Szőke Maris, Varsányi Gyulától. — Az elvált asszony (francia elbeszélés) írta Tony Revillon. — Az áruló szív. írta Poe Edgar. — A görög tragédia jelleméről, írta dr. Krausz J. — „Olga“ (ifj. Abrányi K. legújabb színművének bírálata) Rakoczay Páltól. — Irodalom. — Művészet. — Vegyesek. — Megjelenik a derék közlöny hetenként egyszer, két íven. Előfizetési ára egész évre 8 frt. félfévre 4 frt. 1/4 évre 2 frt. Kiadóhivatal: Budapest. IV. váci utca 1 szám.

A Hazánk című alatti, Abafi Lajos és Szokoló Viktor szerkesztése mellett megindult történelmi közlöny II-ik füzeté a következő tartalommal jelent meg: Szerepem a forradalomban, Kazinczy Gáboról. — Széchenyi István 1850-ben. Mailáth Bélától. — Rettégi György emlékiratai 1718—1767, Torma Károlytól. — Gr. Desseffy Aurél külföldi utazásáról, Ferenczy Józseftől. — A 64-ik zászlóalj, Rényi Rezsőtől. — Tárca: Az elköszönt első humorisztikus naptár, id. Szinyei Józseftől. — Kazinczy Gábor a hadi törvényszék előtt, Abafitól. — A Hazánk havonként egyszer jelenik meg, július és augusztus hó kivételével. Előfizetési ára: Budapest IV. váci utca 1 sz. egészévre 6 frt. félfévre 3 frttal.

én József kocsisom, ki végre nagy ijedten inkább mutatja, mint mondja, hogy a bakra fölötött két bördöd hiányzik. Odasietve, azonnal meggyőződtem, hogy itt lopás történt, mert a kötelek több helyen éles eszközzel át voltak vágva.

Tableaux!... Lieskő fényképészünk remek fölvételt tehetett volna.

Ej-ej! no-no!, talán — de nem is csoda — erősebb kifakadások és följajdulások kíséretében visszamentünk hadi tanácsot tartani. Mit most?! „Menni, vagy nem menni?“ — ez volt az első kérdés! Indítványom győzött; a kishitűség fölrétével elhatároztuk, hogy utazunk tovább, a mi ügyünk oly parányi kiküldetésünkhöz képest, hogy mi emiatt vissza sem riadhatunk. Tehát megyünk és nem hallgatunk a jelzőra: „minek Bécsbe?“

Azután elküldtünk a bíró-uramért; azalatt pedig, míg nemzeti bíró-uram megérkezik, kiki fölsorolta kárát. A legnagyobb kárallott deputátus — és nem cigány — én voltam, mert, a többi nem is említve, a bördödben volt egy egész szalón-öltözet és külön a frakk is; mindez — dícsékvés nélkül mondva — új és csak a tavali farsang alatt csináltatva.

Ezután megkezdtek a vizsgálóbíró szerepét. Azt konstatáltuk, hogy a fogadóba a bördödök velünk beértek, mert le is akarták oldani; így csak azon negyed óra alatt lopattak el, míg a kocsis 10 óra tájban vacsorált.

Konstatáltuk, hogy azon időben a fogadóban már senki sem volt és így házi tolvajnak kellett lenni.

Ezen logikai láncszemnél a legügyesebb vizsgálóbíró-társunk, Hermin kisasszony, fejéhez kap:

„Ugy van, azt senki se vitte el más“, — szól szemtől-szembe Veronikának — „mint a maga szeretője, az a dologtalan naplopó, mihaszna Dékány András, ki azon időben itt járkált, magát minduntalan be kellett szólítani, hogy végezze dolgát, mert mindig vele sugott-bugott, ki- és bejárt és most, mikor megvan a nagy szerenésétlenség, nincs itt.“

Hogy Herminkének igaza volt és hogy benne egy jó vizsgálóbíró veszett el, igazolta a következmény.

Végre megérkezett az ágyból kiriasztott bíró-uram is. Előadtuk neki a tényállást — és gyanunkat. Az udvardi bíró igen-igen csöndes és flegmatikus ember, olyan az udvardi híres népnek, mint a békák fatuskó királya!

Szépen meghallgatott, szájában az obligát cigáró-spiczbe dugott hosszuszivar maradványával. Ekkor fogott négy kénes masinát, egyszerre meggyújtotta mind

és mialatt a méhet ölé kén-gőz ellángolt, a nehezen lesett szó elrebbent ajkáról:

„Biz e' nagy eset!“

Egy kínos pauza... ezalatt ismét elaludt bíró-uram szájában a cigáró-stimpfi, most tehát már egyszerre — elővigyázatból — hat szál gyufát gyújtott és a kén-gőz pokoli színű lángjából és bűzéből nagyokat szippantva, kimondta határozatát:

— Pfum-pfum „maj kutatást eszközlök“, pfum-pfum „most 11 óra má eeműt“, pfum-pfum „maj, ha tizenkettőt kajátanak a bakterok“, pfum-pfum „elészölitom iket“ pfum-pfum — és a szivar égett.

Miután — fontos utunk rovására — nem akartuk megvárni, míg a bíró szivarvége újra elszalik és arra most már — talán — nyolcez szál gyufával rá-ójt, meg míg a bakterok tizenkettőt „kajátanak“, nehogy az éjjeli masináról — mert nemcsak a gyufa: masina — lekészünk, én névjegyemet, János-barátom pedig bördödjének kulcsát a böles bíró kezeihez nagy páthozszal átadván, a készültségben várakozó fuvarossal minden baj nélkül „kilódultunk“ az állomáshoz, honnan, nem sok várakozás után — János-barátunk vészjósló kalap-skatulyájának hátrahagyása mellett, türes kézzel, teli szívvel — minket is röpitett a gőzmen a „nimet főváros“ felé és pedig — illő honorárium mellett — külön kupéban, lúségesen megigérve egymásnak, hogy holminkra kölesönösen vigyázni fogunk. Ugy is történt, átazott teli keztyűimet, mint egyedüli pakkomat, föltettem száradni, és Bécsbe érve, szépen ott felejtettük azt is a 635. számú kupéban, hogy erre se legyen gondunk.

Az uton fölvidított bennünket a bunda-mentő szilvórium eltogyasztása, és nehogy Bécsbe érkezésünkkor a „Metropole“ kelyett a „Polizei-Bureau“-ba szállítsanak, jó kedvvel hozzáálltunk a puczoláshoz. De biz az nem igen sikerült, mert a térden fölül átvedvesedett ruhákat kitisztogatni sehogysem lehetett, mást pedig Dékány András uram kegyelméből nem ölhettünk. A sorsra bíztuk hát magunkat és meg-megszakított álmaink után, reggel fél-7 órakor megérkeztünk Bécsbe, hol azon szerencse ért, hogy a Policzáj nem kísért Schenk-és társaihoz, pedig minket látva ilyen állapotban és minden podgyász nélkül, ezt tenni, jól fölfogott és általunk nem is rosszalható kötelessége lett volna.

A Hotelba érve, a portásnál szobát kértünk, ki azonban nagyon gyanusan nézett végig és szobákat számunkra, kinézésünkhöz mérten, a negyedik emeleten jelölt ki. Aggályait csakis a történetek rövid elmondása után oszlattuk el és különösen azon körül-

mény által, hogy többi, ismert nevű deputátus-társaink után tudakozódtunk

Miután ily szalasztott rabló-alakban a városba személyesen nem mehettünk, azonnal rendeletet adtunk a portásnak: hogy küldjön szabóért, suszterért, ingkért stb., mert még egy zsebkendőnk sem maradt.

A negyedik emelet 378. és 379. számú szobáiban végre 9 órakor megindult az élénkség. Suszter be, — szabó ki; divatárus be, — szolga ki és e négy tétel a számtani variációk összes lehetőségeiben a ki- és bemenetben váltakozva, végre 10 óra-30 perczkor teljesen föllötözve voltunk.

Fölsőleges említenem, hogy keserves helyzetünket a kedélyes bécsiek épen nem a mi előnyünkre használták föl; ugy, hogy föllötöztetésem — melyben ugy néztem ki és ugy éreztem magamat, mint az „Entreprise de pompe funebre“ egy halottmadara — 63 frt 50 kromba került.

B. E. deputátus-kollégánk tanácsára — ki első volt fölkeresésünkben, — a szerencsétlen nap naptári számával kiegészítve, azaz: 63, 50 és 27 számokat megvettem a kis lutri bécsi húzására, de bizony ott se nyertem.

Ezen nyomoruságok után, végre 11 óra előtt csatlakozhattunk a deputátus-kollégákhoz, kik nélkülünk csak négyen lettek volna.

Hogy ezental mit tettünk és mily eredménnyel jártunk el, annak részletezésére, rövid idő múlva kérek még helyet e lap hasábjain — de nem a tárca rovátában.

Pestről is megérkező, már az a kellemes hír lépett meg, hogy a bördödök megkerültek, de ez csak részben volt való, miután csak a pénztárnok urét találták meg sértetlenül az iskola udvarában.

Ő már nevetve olvashatja e tárcazt, elveszett, de megkerült szalón ruhájában. Az én podgyászomból csak a fésűmet találták meg a csendőrök: Dékány András — Veronika szeretőjének — birtokában, annak azonoságára Léva ki is hallgattak, de bizony még azt is visszavitték, míg a vizsgálót tart, azután majd megkapom mint leírt utazásomnak — minden baj daczára, őszintén mondom —: kedves emléket, de egyuttal testesült kifejezését annak: „Minek Pestre? minek Bécsbe?“

János barátom hát csak nevéssen, én pedig eldolanom azt a nótát, melyet — tudta és akarata nélkül — ő füttyült a lopás után, az udvardi kocsisában:

„No, de se baj; több is veszett Mohácsnál!“

Cupido.